8

Качи се тя на коня и тръгна

Тогава тя ездеше напредъ, облечена съ цѣломѫдрие

Въздуха слушаше наоколо, когато тя ездеше

И всякий тихъ вѣтрецъ едва дишаше отъ страхъ

Малкитѣ широко-усти глави по ключалката;

Имаха хитри очи да видятъ, лающето куче

Правяше страните ѝ да червенеятъ; стѫпкитѣ на коня ѝ

Удряха лекий ужасъ презъ пулсътъ ѝ; слѣпитѣ дувари

Бѣха пълни съ дупки; и надъ главата ѝ

Фантастически стрѣхи, натрупани, гледаха; но тя

Не по малко, презъ всичко продължаваше, додѣто най после видя

Бѣлоцвѣтний шубрак thicket презъ нивата

Да блещи презъ готическата арка въ дуварътъ.

Тогава тя се върна назадъ облечена съ цѣломѫдрие

И едно низко пале, съставено съ неблагодарната земя

Фаталната дума отъ всичкитѣ години които идатъ

Като пробиваше една малка дупка съ страхъ

Погледна, но очитѣ му, преди да се наситятъ

Бѣха свити въ тъмнината на главата му

..., но преди да види нѣщо

...